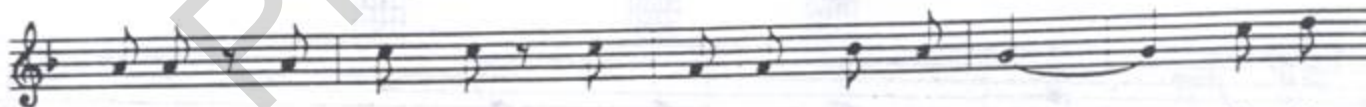

GỌI TÊN BỐN MÙA

Nhẹ nhàng

Em đừng lên gọi mưa vào hạ, từng cơn mưa, từng
(Em đừng) lên mùa đông nhạt nhòa, từng đêm mưa, từng

cơn mưa, từng cơn mưa, mưa thì thấm dưới chân gà. Em đừng
đêm mưa từng đêm mưa mưa lạnh từng ngón sương mù. Em đừng

lên mùa thu tàn tạ, hàng cây khô cành bơ vơ, hàng cây đưa em đi
lên mùa xuân vừa mở, nụ xuân xanh cành thềm thang, chim...

vé giọt nắng nháp nhô. Em đừng... ..vé vào ngày tuổi em trên càn bão

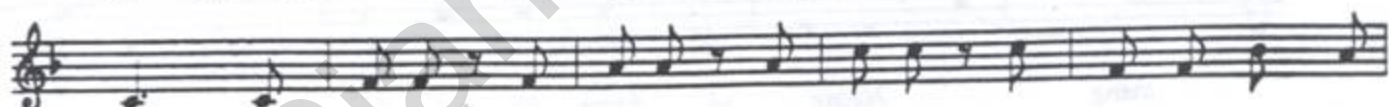
bùng. Rồi mùa xuân không về, mùa thu cũng ra đi, mùa đông với

vợi, mùa hạ khói mây. Rồi từ nay em gọi tình yêu dấu chim

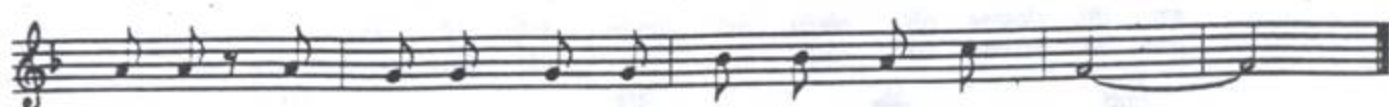
bay, gọi thân hao gầy, gọi buồn ngát ngày. Ôi tóc em dài đêm thán

thoại, vừng tương lai chợt xa xôi, tuổi xuân ơi sao lạnh giòng máu trong

người. Nghe xót xa hàn lên tuổi trời trẻ thơ ơi, trẻ

thơ ơi, tin buồn từ ngày mẹ cho mang nặng kiếp người.